

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/59/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010139
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6714010139.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Jozefa Mikluša v trestnej veci obžalovaného V. A. ml. a spol. za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. a iné na verejnom zasadnutí 16. novembra 2016 o odvolaní okresného prokurátora vo Zvolene proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 39/2014 zo dňa 13. 5. 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 39/2014 zo dňa 13. 5. 2016 boli podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaný V. A., nar. XX. 7. XXXX, V. A., nar. XX. X. XXXX a T. A., nar. XX. X. XXXX oslobodení spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 1P v/343/11/6611 zo dňa 27. 02. 2014, ktorá im kládla za vinu spáchanie prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 23. 06. 2011 v čase okolo 22:55 hod. po vzájomnej predchádzajúcej dohode bez použitia násillia a predchádzajúceho súhlasu vošli do bytu na ulici R. Q. č. XXXX/X vo D., okres D., ktorý oprávnene na základe nájmovej zmluvy obývali V. E., nar. XX. XX. XXXX a Q. H., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom R. Q. č. XXXX/X, D., kde po takomto neoprávnenom vstupe do uvedeného obydllia začali verbálne napádať užívateľov bytu a následne pristúpil obvinený V. A., nar. XX. XX. XXXX k V. H. a baterkou, ktorú držal v ruke ho udrel do oblasti nosa, k čomu sa pripojili obvinení V. A., nar. XX. XX. XXXX a T. A., nar. XX. XX. XXXX, ktorí ho tiež začali udierať do rôznych častí tela, z ktorého dôvodu V. E. spadol na zem a následne napadli tam nachádzajúceho V. M., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom N. B. XXX, A., L. S., H. T. tým spôsobom, že ho udierali a kopali do tváre, na čo poškodený V. M. spadol a rozbil akvárium, čím mu však nespôsobili žiadne zranenia a následne z bytu odišli, pričom týmto svojim konaním obvinený č. X V. A., nar. XX. XX. XXXX spôsobil úderom poškodenému V. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R. Q. č. XXXX/X, D., zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov a tržno-zmliaždenú ranu na koreni nosa s dobou liečenia a PN v trvaní 14 dní, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodených V. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R. Q. 3, D. a Union zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Bajkalská 29/A, Bratislava, IČO: 36284831 s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na občianskosúdne konanie.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní mal prvostupňový súd za preukázané, že obž. V. A. st. v inkriminovanom čase nemal pri sebe žiadnu baterku, čo bolo potvrdené výpoveďami svedkov a ďalej, že svedeckými výpoveďami bolo preukázané, že obž. V. A., ml. a T. A. do bytu vôbec nevošli a čakali vonku, čo potvrdila svedkyňa T. B., ako aj svedok Y. X. a taktiež i samotní obžalovaní. Ďalej prvostupňový súd v odôvodnení svojho

rozhodnutia poukazuje na výpoveď svedkyne T. B., ktorá ako jediná triezva osoba v tomto čase sa nachádzala v byte poškodeného V. H., ktorá jednoznačne uviedla, že ľudia z bytovky kričali, že je tam taký hluk, že nemôžu spať, na čo vyšiel obž. V. A. st. hore schodmi, postrašil ich, že nech nerobia krik a potom išiel každý svojou cestou domov. Ďalšími výpoveďami svedkov mal súd jednoznačne za preukázané taktiež, že v byte v tom čase nesvietilo svetlo, horeli tam len sviečky a preto aj viditeľnosť v celom byte bola nízka a že všetky osoby, ktoré sa v tomto byte nachádzali, boli pod vplyvom alkoholu okrem svedkyne T. B.. Ďalej zdôrazňuje prvostupňový súd skutočnosť, že má za nepochybne preukázané, že medzi V. M. a V. B. došlo ku vzájomnému konfliktu ešte predtým ako malo dôjsť ku skutku a taktiež prvostupňový súd poukazuje na závery znaleckého dokazovania, v zmysle ktorých ako mechanizmus vzniku zranenia poškodeného bol možný i nekontrolovateľný pád poškodeného na prekážku, napr. pri strčení, zápase alebo aj pri úmyselnom narazení na stenu, teda nemuseli byť spôsobené úderom baterkou, ako to uviedol poškodený. Vo vzťahu k jediným usvedčujúcim výpoveďami vo vzťahu k obžalovaným a to poškodeného V. H. a svedkyne Q. H. prvostupňový súd poukazuje na skutočnosť, že títo mali dlhodobejšie konflikty s obžalovanými, ako aj s ďalšími vlastníkami bytov nachádzajúcimi sa v obytnom dome. Ďalej taktiež prvostupňový súd akcentuje skutočnosť, že vykonaným dokazovaním bolo, podľa jeho názoru potvrdené, že v čase uvedenom v obžalobe došlo ku vzájomnému konfliktu medzi poškodeným V. M. a V. B., v rámci ktorého mohlo dôjsť aj k rozbitiu akvária a taktiež mohlo dôjsť aj ku zraneniu poškodeného V. H., pričom reálne mohlo dôjsť aj k jeho pádu na zem, čo bolo vzhľadom na jeho opilosť a slabú viditeľnosť v byte aj možné. Záverom svojho rozhodnutia prvostupňový súd zdôrazňuje, že pre uznanie viny obžalovaným musia byť skutkové a právne závery vyplývajúce z vykonaného dokazovania jednoznačné a preukázané bez akýchkoľvek dôvodných pochybností. V predmetnom prípade však jednotlivé svedecké výpovede, ako aj svedecká výpoveď poškodeného V. M. jednoznačne preukazovali, že skutok tak, ako je uvedený v obžalobe sa nestal a preto súd obžalovaných spod obžaloby oslobodil a to v zmysle ust. § 285 písm. a) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní. Súčasne prvostupňový súd vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody odkázal poškodeného V. H. a UNION zdravotnú poisťovňu, a.s. vzhľadom na oslobodzujúci záver so svojimi nárokmi na občianskosúdne konanie.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor a to vo vzťahu ku všetkým trom obžalovaným. V následnom písomnom zdôvodnení svojho odvolania okresný prokurátor uvádza, že sa nestotožňuje so spôsobom, akým prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy, nakoľko ich vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovaných. Poukazuje pritom najmä na výpoveď poškodených a to V. H. a Q. H., ktorí zotrvali na svojich výpoveďach jednak v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní a ktorí vo svojich výpoveďach jednoznačne usvedčujú všetkých troch obžalovaných z trestnej činnosti s tým, že nemajú vedomosť o tom, že by v ich byte vznikol nejaký konflikt medzi inými osobami a že obžalovaní bili aj ich zaťa M. a vtedy sa rozbilo akvárium. Ďalej poukazuje na výpoveď poškodeného V. M., ktorý na hlavnom pojednávaní modifikoval svoju výpoveď, kde za vierohodnú považuje jeho výpoveď z prípravného konania a rovnako tak poukazuje na výpoveď svedka T. A. z prípravného konania, ktorá preukazuje, že V. A. st. a ml. vošli do bytu poškodených. Ďalej okresný prokurátor poukazuje na skutočnosť, že poškodení fyzické napadnutie oznámili hliadke PZ, ktorú privolali a zároveň bola privolaná rýchla zdravotnícka pomoc, pričom po príchode hliadky popísali príslušníkom PZ skutočnosť, ktorá je obsahom úradného záznamu. Za nesprávne taktiež považuje vyhodnotenie znaleckého posudku podaného V. V. O., ktorý ako možný vznik mechanizmu zranenia poškodeného uviedol, že mohlo vzniknúť úderom baterky do oblasti nosa a vznikli jediným izolovaným úderom. Domnieva sa, že tieto skutočnosti mali byť predmetom úvah prvostupňového súdu a že vzhľadom na závery znaleckého posudku, výpovede poškodených a svedka T. A. je toho názoru, že bolo dostatočne preukázané, že všetci obžalovaní vošli do priestorov bytu, kde následne došlo k napadnutiu poškodeného V. H.. Skutočnosť, že osoby, ktoré boli v predmetnom byte a požívali alkoholické nápoje, podľa názoru okresného prokurátora, nepreukazuje, že nie sú spôsobilé správne reprodukovať prežitú udalosť a že ich verzia nie je pravdivá. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu a vrátenia veci súdu prvého stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe odvolania podaného okresným prokurátorom v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371

ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové a právne úvahy opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z obsahu odvolania, ktoré podal prokurátor proti prvostupňovému rozsudku jednoznačne vyplýva, že celé odvolanie prokurátora spočíva len na tom, že on hodnotí vykonané dôkazy ináč, najmä že výpovede poškodeného V. H. a Q. H. považuje za pravdivé a nespochybniteľné. Naproti tomu celý rozsudok prvostupňového súdu je postavený na zásadných pochybnostiach prvostupňového súdu o pravdivosti a vierohodnosti týchto osôb, kde v rozpore s týmito výpoveďami sú nielen ďalšie svedecké výpovede, ktoré boli zabezpečené na hlavnom pojednávaní (nie v prípravnom konaní) a taktiež i s ďalšími dôkazmi.

Krajský súd považuje za potrebné v tejto súvislosti zdôrazniť, že odlišné hodnotenie dôkazov nemožno nariaďovať prvostupňovému súdu, aby vo veci znovu konal a dôkazy v podstate vyhodnotil opačne a uznal vinu obžalovaného tak, ako to v odôvodnení odvolania uvádza okresný prokurátor s tým, že prvostupňový súd v pochybnostiach uzavrel, že nebolo dokázané, že sa stal žalovaný skutok. Prvostupňový súd sa nedopustil porušenia žiadneho hmotno-právneho ustanovenia ako to má na mysli ust. § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. Nie je dôvod ani na zrušenie rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., lebo práve všetkými významnými okolnosťami sa prvostupňový súd zaoberal a tak, ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia snažil sa i objasniť všetky významné okolnosti, na základe ktorých bolo možné vyvodzovať následnú trestnosť skutku, čo sa však bez pochybností nepodarilo preukázať. Krajský súd v tejto súvislosti osobitne zdôrazňuje, že argumenty prvostupňového súdu neodporujú zásadám logického myslenia, pre ktorý dôvod by sa napadnuté rozhodnutie javilo ako zjavne nepodložené výsledkami vykonaného dokazovania. Práve naopak, dokazovanie bolo vykonané zákonným spôsobom a podľa názoru krajského súdu bolo i úplné. Neúplnosť dokazovania nenamieta ani okresný prokurátor v odôvodnení svojho odvolania.

S poukazom na záver, ktorý prijal krajský súd po vyhodnení odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu, odôvodnenia odvolania, ako i konania, ktoré vydaniu rozhodnutia pred prvostupňovým súdom predchádzalo, krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový súd postupoval správne, pokiaľ obžalovaných spod obžaloby oslobodil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia tak, ako je uvedené v odôvodnení rozsudku sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje. Toto rozhodnutie je logické, podložené vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní a zásadne spochybňuje výpoveď poškodeného V. H. a svedkyne Q. H.. Rovnako tak výpoveď svedkyne T. B., ako aj ďalších vypočutých svedkov svedčia o zásadných pochybnostiach o tom, že sa stal skutok tak, ako bol postavený v obžalobe prokurátora. Tomuto záveru zodpovedá rovnako i výsluch znalca na hlavnom pojednávaní, ktorý ako mechanizmus vzniku zranenia poškodeného nevyvylúčil ani nekontrolovateľný pád poškodeného na prekážke, napr. pri strčení, zápase a podobne. Z tohto znaleckého posudku rovnako tak vyplýva, že poškodený V. H. pri prijatí do lekárskeho ošetrovania neuviedol žiadne mená iba, že k zraneniu došlo pri vzájomnom konflikte, avšak v konflikte s kým nie je špecifikované. To sú všetko konkrétne skutočnosti, ktoré v plnom rozsahu odôvodňujú záver prvostupňového súdu o svojich zásadných pochybnostiach o tom, či sa skutok stal a preto rozhodnutie prvostupňového súdu o oslobodení obžalovaných spod obžaloby je správne a zodpovedajúce výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody považoval potom krajský súd odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.